Lietas Nr. 131021715
Lietas arhīva Nr. 1-0217-15/5

S P R I E D U M S
Rīgā 2015.gada 26.jūnijā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis E.Ernstsons
ar tiesas sēžu sekretāru I.Eglīti, tulci D.Gerni,
piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajam /pers. A/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturto daļu, un

k o n s t a t ē j a

2015.gada 24.jūnija administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC078310 norādīts, ka 2015.gada 24.jūnijā plkst.03.09 Rīgā /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Mūkupurva ielu iepretim namam Mūkupurva 15, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs 1,637 promiles. Protokola sastādīts uz ziņojuma pamata.

Līdz ar to /pers. A/ darbības kvalificētas atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Kodekss) 149.[15]panta ceturtajai daļai.

Atbilstoši Kodeksa 289.[16]panta pirmajai daļai Kodeksa 213.pantā paredzētās administratīvo pārkāpumu lietas izskata mutvārdu procesā, taisot spriedumu Kodeksa divdesmit otrajā nodaļā noteiktajā kārtībā, un gadījumos, kas nav noregulēti Kodeksa divdesmit otrajā nodaļā, piemērojot divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto regulējumu.

Saskaņā ar Kodeksa 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

/pers. A/ tiesas sēdē apstiprināja administratīvā pārkāpuma protokolā norādītos apstākļus un paskaidroja, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā vadīja transportlīdzekli un savu vainu atzīst pilnībā un vaļsirdīgi nožēlo izdarīto.

Izvērtējusi ziņas, kas izriet no administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC078310, /pers. A/ paskaidrojumiem un pārējiem administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem to kopumā un saistībā, tiesa atzīst, ka ir pamats /pers. A/ vainas konstatācijai, saukšanai pie administratīvās atbildības un sodīšanai pēc Kodeksa 149.[15]panta ceturtās daļas.

Kodeksa 149.[15]panta ceturtā daļa noteic, ka par transportlīdzekļa vadīšanu (..), ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles, — uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam simt septiņdesmit *euro* apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Tādējādi, lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības pēc minētās normas, nepieciešams konstatēt, ka pie administratīvās atbildības saucamā persona administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā vadīja transportlīdzekli alkohola reibumā ar alkohola koncentrāciju, kas pārsniedz 1,5 promiles.

Saskaņā ar Kodeksa 7.pantu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā; lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību. Likumības princips tiek nodrošināts tā, ka katrā nākamajā stadijā tiek pārbaudīta iepriekšējās stadijas likumība un pieņemto nolēmumu pamatotība.

Kodeksa 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar Kodeksa 237.pantu lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās ir šādi: savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, novērst pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu ievērošanas garā un nostiprināt likumību.

Atbilstoši Kodeksa 243.panta pirmajai daļai, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt Kodeksa 243.panta ceturtā un piektā daļa noteic, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedība netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem.

Saskaņā ar Kodeksa 243.panta astoto daļu, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Savukārt saskaņā ar Kodeksa 243.panta vienpadsmito un piecpadsmito daļu ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros. Administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus fiksē administratīvā pārkāpuma protokolā.

Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai

uz likumā noteiktajā kārtībānbsp; iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Nekādu papildus pierādījumu vai lūgumi tos pieņemt vai izprasīt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā nav saņemti, tādējādi tiesa vadās tikai no lietā esošajiem pierādījumiem.

Kodeksa 243.[1]pants nosaka šādus pierādīšanas līdzekļus: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Atbilstoši Kodeksa 244.pantam institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[5] panta pirmo daļu, lai konstatētu alkohola reibumu, Valsts policijas darbinieki (...) ir tiesīgi pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja izelpoto gaisu ar šim nolūkam paredzētu mēraparātu, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām.

No lietas materiāliem ir redzams, ka /pers. A/ ir veikta alkohola koncentrācijas pārbaude izelpas gaisā un ticis sastādīts transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.NB 335139, kura rezultātiem tas piekritis.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 28.punktu transportlīdzekļa vadītājs ir fiziska persona, kas vada transportlīdzekli. Turklāt minētajā Ceļu satiksmes noteikumu apakšpunktā noteikts, ka šis termins attiecas uz personu, kura ir vadījusi transportlīdzekli, līdz tam brīdim, kad šo transportlīdzekli sāk vadīt cita persona.

No lietā iesniegtajiem pierādījumiem ir redzams, ka /pers. A/ 2015.gada 24.jūnijā plkst.03.09 Rīgā pa Mūkupurva ielu iepretim namam Mūkupurva 15, vadīja transportlīdzekli /TL Marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, būdams alkoholisko dzērienu ietekmē ar minimālā alkohola koncentrāciju izelpotā gaisā 1,637 promiles, kas konstatēts ar alkometru AlcoQuant 6020 Nr. A107292.

Tiesa uzskata, ka šajā lietā ir ievēroti visi personu tiesību aizsargājošie principi, tai skaitā nevainīguma prezumpcija. Senāta praksē ir atzīts, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (sk. Senāta 2007.gada 18.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-395/2007 14punktu, Senāta 2007.gada 22.februāra spriedumu lietā Nr.SKA-52/2007, Senāta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-493/2008 14.punktu). Konkrētajā gadījumā tiesai, novērtējot lietā esošos pierādījumus, nerodas šaubas par to, vai /pers. A/ ir vadījis transportlīdzekli un minētais transportlīdzeklis vadīts alkoholisko dzērienu ietekmē.

Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka ir iegūti pierādījumi, ka /pers. A/ izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā. /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierādīta pilnībā ar tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC078310 (lietas 3.lapa), ar transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB 335139 (lietas 6.lapa), alkometra izdrukām (lietas 14. un 15.lapa), policijas darbinieka ziņojumu (lietas 5.lapa) un pārējiem lietas materiāliem, kas atbilst Kodeksa prasībām un tiesai nav pamata tos apšaubīt.

Atbilstoši Kodeksa 32.panta pirmajai un otrajai daļai sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, tiesa ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Kodeksa 33.pantu par atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīt to, ka /pers. A/ atzina savu vainu un vaļsirdīgi nožēloja izdarīto. Atbilstoši Kodeksa 34.pantam atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatēja. Tāpat arī tiesa nekonstatēja Kodeksa 31.panta otrajā daļā paredzētos apstākļus (administratīvo arestu nevar piemērot personai, kura nav sasniegusi astoņpadsmit gadu vecumu, pirmās vai otrās grupas invalīdam, grūtniecei, kā arī personai, kura ir vienīgais aizbildnis bērnam), kas liegtu /pers. A/ piemērot administratīvo arestu.

Ņemot vērā pārkāpuma raksturu (izdarītais pārkāpums apdraud drošību ceļu satiksmē), /pers. A/ personību raksturojošās ziņas, kā arī viņa attieksmi pret pārkāpumu un savas rīcības izvērtēšanu, administratīvā soda mērķi, ievērojot apstākli, ka /pers. A/ agrāk nav sodīts par analoģiska rakstura administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, tiesa uzskata, ka /pers. A/ nosakāms 149.[15]panta ceturtās daļas sankcijā paredzētais minimālais sods.

Kodeksa 29.panta ceturtā daļā noteic, ka personām par transportlīdzekļa vai atpūtas kuģa vadīšanu alkohola reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē uz izdarītā pārkāpuma sankcijā noteikto termiņu atņem gan transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, gan atpūtas kuģa vadīšanas tiesības. Savukārt Kodeksa 29.[3]pants noteic, ka paredzēts aizliegums noteiktu laiku iegūt atpūtas kuģu vadīšanas tiesības, ko piemēro atpūtas kuģu vadītājiem, kuriem nav šo tiesību un kuri izdarījuši pārkāpumu, par ko paredzēta atpūtas kuģu vadīšanas tiesību atņemšana. Šā panta trešajā daļā noteikts, ka atpūtas kuģu vadīšanas tiesību iegūšanas aizlieguma termiņu nosaka atbilstoši konkrētā pārkāpuma sankcijā noteiktajam atpūtas kuģu vadīšanas tiesību atņemšanas termiņam.

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem neizriet, ka /pers. A/ ir ieguvis atpūtas kuģa vadīšanas tiesības, līdz ar ko ir piemērojams aizliegums tās iegūt.

Kodeksa 258.panta trešā daļa noteic, ka persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktajā kārtībā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm.

Atbilstoši Ministru kabineta 2007.gada 18.decembra noteikumiem Nr.915 „Noteikumi par kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm" un Kodeksa 274.panta piektajai daļai, institūcija (amatpersona) spriedumā administratīvā pārkāpuma lietā, pamatojoties uz izdevumus apliecinošiem dokumentiem, nosaka ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm saistīto izdevumu apmēru.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ alkohola koncentrācijas konstatēšanai veikti divi mērījumi un attiecīgi konstatēta alkohola koncentrācija 2,07 un 1,78 promiles izelpotajā gaisā (lietas 14.un 15. lapa).

Tādējādi saskaņā ar Ministru kabineta noteikumu Nr.915 „Noteikumi par kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm" 3., 5. un 6.punktu un Ministru kabineta noteikumu Nr.394 „Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" 14. un 40.punkta nosacījumiem no /pers. A/ piedzenami par labu Valsts policijai izdevumi 15,65 *euro* apmērā par pārbaudi alkohola koncentrācijas konstatēšanai.

Kodeksa 274.panta otrās daļas 13.punkts nosaka, ka izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, institūcija (amatpersona) pieņem lēmumu, kurā norāda turpmāko rīcību ar izņemtajām mantām, dokumentiem, kā arī ar iemaksāto garantijas naudu.

Kodeksa 257.panta pirmā daļa nosaka, ka [..] izņemtās mantas un dokumentus līdz brīdim, kad stājas spēkā lēmums administratīvā pārkāpuma lietā [ja izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts šā kodeksa 149.[4]panta septītajā daļā, 149.[5]panta piektajā daļā vai 149.[15]pantā (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) līdz piemērotā naudas soda izpildei], institūcijas (amatpersonas), kurām ir tiesības izņemt mantas un dokumentus, nodod glabāšanā Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

Ar Satversmes tiesas 2013.gada 24.oktobra spriedumu lietā Nr. 2012-23-01 nospriests atzīt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa

257.panta pirmās daļas, otrā teikuma vārdus: „ja izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts šā kodeksa 149.[4] panta septītajā daļā, 149.5 panta piektajā daļā vai 149.[15] pantā (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) līdz piemērotā naudas soda izpildei" attiecībā uz transportlīdzekļu īpašniekiem (transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajiem turētājiem), kuri nav izdarījuši administratīvo pārkāpumu, par kuru piemērots sods, par neatbilstošiem Latvijas Republikas Satversmes 105.pantam un spēkā neesošiem no Satversmes tiesas sprieduma publicēšanas dienas. Satversmes tiesas spriedumā noteikts, ka Nodrošinājuma valsts aģentūra, pamatojoties uz šo spriedumu, tās glabāšanā esošos transportlīdzekļus transportlīdzekļu īpašniekiem un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajiem turētajiem, kuri nav izdarījuši administratīvo pārkāpumu, par kuru piemērots naudas sods, pēc to pieprasījuma atdod neatkarīgi no piemērotā naudas soda izpildes. Tādējādi, transportlīdzeklis nekavējoties pēc pieprasījuma (neatkarīgi no piemērotā naudas soda izpildes) atdodams transportlīdzekļa īpašniekam (transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajam turētājam), kurš nav izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru piemērots naudas sods. Savukārt, ja izņemtā transportlīdzekļa īpašnieks (transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais turētājs) ir persona, kurai piemērots sods, transportlīdzeklis atdodams pēc naudas soda izpildes.

Kā redzams no lietas materiāliem, saskaņā ar Kodeksa 257.panta pirmo un trešo daļu un Ministru kabineta 2010.gada 7.decembra noteikumu Nr.1098 „Noteikumi par rīcību ar administratīvo pārkāpumu lietās izņemto mantu un dokumentiem" 11.punktu izņemts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas rīks (transportlīdzeklis) – /TL Marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ (lietas 8. - 11.lapa). Tiesas sēdē un lietā noskaidrots, ka /pers. A/ ir izņemtā transportlīdzekļa īpašnieks.

Ievērojot minēto, transportlīdzeklis /TL Marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kas izņemts 2015.gada 11.jūnijā un nodots glabāšanā „Nodrošinājuma valsts aģentūrai", atdodams transportlīdzekļa īpašniekam, kuram piemērots sods, pēc naudas soda izpildes.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Kodeksa 1.pantu, 8.pantu, 9.pantu, 22.pantu, 32.panta pirmo un otro daļu, 33.pantu, 149.[15]panta ceturto daļu, 238.pantu, 243.pantu, 243.[1]pantu, 244.pantu, 257.panta pirmo daļu, 258.panta trešo daļu, 272.pantu, 274.pantu, 289.[6]panta piekto un sesto daļu, 289.[13]panta pirmo un otro daļu, 289.[16]panta pirmo un ceturto daļu, 289.[17]panta pirmo un otro daļu, 289.[18]panta pirmo daļu, 299.[1]pantu, 308.pantu, 309.pantu, 312.panta pirmo un otro daļu, 317.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā un piemērot administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, uzlikt naudas sodu 1200 EUR (viens tūkstotis divi simti *euro*) apmērā, atņemt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem un aizliegt iegūt kuģu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Spriedumu daļā par administratīvo arestu izpilda pēc tam, kad beidzies termiņš tā pārsūdzēšanai apelācijas kārtībā un tas nav pārsūdzēts, bet, ja pārsūdzēts, tad pēc tam, kad stājies spēkā apelācijas instances tiesas nolēmums.

Naudas sodu nomaksāt ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad izsniegts sprieduma noraksts, bet, ja spriedums pārsūdzēts, ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad paziņots, ka sūdzība vai protests noraidīts. Naudas sods nomaksājams – saņēmējam Valsts kasei, reģistrācijas Nr.90000050138, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, kontā LV34TREL1060191011100. Pēc naudas soda samaksas, samaksu ap liecinošais dokuments jāiesniedz Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas kancelejā, Baložu ielā 14, Rīgā.

Izņemto transportlīdzekli /TL Marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kas nodots glabāšanā „Nodrošinājuma valsts aģentūrai", uzglabāt līdz piemērotā naudas soda izpildei. Pēc naudas soda izpildes transportlīdzekli atgriezt tā īpašniekam, vēršoties ar iesniegumu Nodrošinājuma valsts aģentūrā Čiekurkalna 1.līnijā 1, k-2, Rīgā (ofiss Piedrujas iela 5, Rīga).

Uzlikt par pienākumu /pers. A/, personas kods /personas kods/, segt alkohola ietekmes pārbaudes izdevumus 15,65 EUR (piecpadsmit *euro* un sešdesmit pieci centi) Valsts policijai, nosakot labprātīgi segt izdevumus 30 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Iemaksas rekvizīti: Saņēmējs - Valsts policija, reģistrācijas Nr.90000099040, konta Nr.LV96TREL2140091033000, maksājuma mērķis - alkohola ietekmes pārbaude, pārbaudes protokols Nr.NB 335139. Pēc pārbaudes izdevumu nomaksas, nekavējoties iesniegt maksājuma apliecinošu dokumentu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas kancelejā, Baložu ielā 14, Rīgā. Ja persona 30 dienu laikā labprātīgi nesedz izdevumus, iestāde nodod lēmumu izpildītājam piespiedu piedziņai.

Spriedums daļā par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu ir izpildāms ar tā pieņemšanas brīdi.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Sprieduma pilns teksts sastādīts un pieejams 2015.gada 26.jūnijā.

Tiesnesis E.Ernstsons